

Dichter bij Zen

In dit nummer starten we met een nieuwe rubriek onder de naam Dichter bij Zen, met gedichten van mensen uit de sangha.

*Hierbij in dit kader twee gedichten van **Auke Leistra**. De zenoefening gaat om bevrijding – en voor velen van ons is één aspect daarvan ons vrijmaken van de spoken in onze geest, wat begint met herkenning van precies dat: dat het spoken zijn.*

Gooien met modder

Wat doen we met moeder met de kerst
is elk jaar weer een wezenlijke vraag,
maar van veel wezenlijker aard is de vraag:
wat doen we met vader, in zijn graf?
Blijven we hem haten,
zodat de haat hem ruimschoots overleeft
en als onverteerbare bal in onze maag
voor zure oprispingen blijft zorgen?
Of zeggen we na jaren: zand erover?

(Overvloeier naar handenvol zand
die met tranen vermengd
als modder op een kist vallen.)

In mijn graf

Elke dode wordt duizendmaal begraven:
ieder delft voor hem zijn eigen graf.
Bij de een ligt hij kalm in slaap verzonken,
bij de ander giert hij als een storm
door holen en spelonken.
In mijn graf heeft mijn vader
tien jaar lang geen rust gekend.
Telkens als hij dreigde in te dutten,
joeg ik hem op en dreef ik hem voort
over de woeste golven van mijn geest.
Daar spookte hij oeverloos rond,
tot ik eindelijk de woorden vond,
en ze uit mijn strot kon krijgen ook nog:
rust zacht, vader.
Rust zacht.

Auke Leistra is literair vertaler uit het Engels en ook eindredacteur van ZenLeven. Hij zit in de zengroep in Zwolle.

Bijdragen voor deze rubriek kun je mailen naar redactie@zenleven.nl